

MERYEM SÛRESİ 85-98. ÂYETLERİ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbi'l âlemîn Es-selâtu ves-selâmu alâ seyyidi'l evvelîne ve'l âhirîn. Muhammedini'l Mustafa'l Mahmûdi'l- Muhtârî'l- Emîn. Ve 'alâ âlihî ve sahbihî ve mentebi'ahû bi-ihsânin ila yevmi'd-dîn.

Emma ba'd;

Aziz ve muhterem kardeşlerim;

Allahu Teâlâ hazretleri ibadetlerinizi kabul eylesin, dualarımızı müstecâb eylesin. Cümlemizi sevdiği kulların zümresine dâhil eylesin. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz; “Kim sabah namazını camide cemaatle kılar, sonra oturup zikrullah ile meşgul olur, kerâhat vakti çıkıncaya kadar devam eder, sonra kalkar iki rekât namaz kılsa bir hac ve umre yapmış kadar çok sevap kazanır.” diye buyurmuş. Biz de burada namazı cemaatle kaldık, işrak vaktine kadar zikir ve ilimle Allah'ın sevdiği şekilde, Allah'ın kitabını izah ederek zamanımızı rızâ-ı bârîye uygun geçirmeye niyet ettik. Rabbimiz o ecir-lere, sevaplara cümlemizi nail eylesin.

Meryem sûresinin 81. âyeti ve devamında Rabbimiz Tebâreke ve Teâla buyuruyordular ki;

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا¹

Mahşer gününde, âhirette, muttekî kullarımızı Rahman olan Rabblerinin huzuruna grup grup toplarız. Bir yerden bir hükümdara meselelerini arz etmek, bir şey istemek için gönderilen heyetlere vesd denirdi. Demek ki; saraya ihtiyacı olan topluluğun ihtiyacını sunmak için gelen (muttekîlerin) heyetlerine verilir. Gidecekler padişaha diyecekler ki: “Bizim şu ihtiyacımız var, şu dileğimiz var, şu talebimiz var.” Tamam, olsun, yapılsın. Dünyada insanlar bunu biliyor, ilahî, yüksek makamlara böyle heyet halinde gittiklerini biliyor.

Muttakîleri de Allahu Teâlâ hazretleri huzuruna öyle kabul edecek. Söyleyin bakalım ey benim muttakî kullarım! Ey Allah'tan korkan, ey cehennemden korkan, ey azaptan sakınan, ey cenneti arzulayan, ey emirlerini tutan, yasaklarımdan kaçan, günahlardan

¹ 19/ Meryem, 85.

sakınan kullarım! Söyleyin bakalım, isteyin bakalım! Hadi huzuruma topluca gelin, istediklerinizi isteyin! Allahu Teâlâ hazretlerinin huzuruna her topluluk başkanları ile birlikte gidecekler.

Peygamber Efendimiz bir hadîs-i şerifte buyuruyor ki: “Her şehirdeki ashâbım da o şehir ahalsinin başkanı olarak Rabbinin huzuruna götürecek.” Mesela İstanbul'da kim var? Ebû Eyyûb el-Ensâri hazretleri ve 27 sahabe var. O bizim önderimiz; Allahu Teâlâ hazretlerinin huzuruna öyle gideceğiz lah. Herkes böyle iyi alim, fazıl mürşîd-i kâmil büyükleri ile tâbi olduğu iyi insanlarla, böyle heyetler halinde Mevlâ'nın huzuruna varacaklar.

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا²

Mücrim, cürüm işlemiş, günah işlemiş, kulları da cehenneme girecek şekilde, girmeleri için sevk ederiz. *Ve-re-de* fiili Arapça'da bir su kaynağına su içmek için giden, giren insanlara derler. Su umumiyetle biraz eşinmiş, çukur bir yerde olur. Yukarıda, çıplak

² 19/ Meryem, 86.

çölde, kazılmış bir yerde olur, kuyu gibi olur, çukurda olur, eşelenmiş bir yerde olur. Oraya girenlere *verede* derler. Mastarına *vürûd* derler.

Mesela Musa *aleyhisselam*'dan bahsederken; *Ve lemma verede mâ'e medyene*.³ Musa *aleyhisselam* Medyen'deki suyun olduğu yere girince, orada iki tane kadının kenarda böyle beklediğini gördü. Ve bir çobanın sürülerini içeriye sürüp hayvanları suladığını gördü. dünyadaki su kaynağının eşilmiş yerine su için giren insanlar gibi öyle sokulmak üzere cehenneme sevk edilecekler. Biz onları cehenneme sevk edeceğiz.

Muttakî kullar heyet heyet Mevlâ'nın dergâhına, mücrim kullar da tıklılmak üzere cehenneme sevk edilecek, "Sevk edeceğiz." diyor Allahu Teâlâ hazretleri. *Nesûku*, "Biz sevkedeceğiz." diyor. Arapça'da "Biz" sözü azamet olarak kullanılır. Türkçe'de bir insan, hükümdar, başkan, reis; "şunun söyle olmasını emrettim, böyle yapın, ben böyle olmasını istiyorum, bu böyle olacak..." filan diye, "ben, ben, ben" diye söyler. Türkçe'de bü-

³ 28/ Kasas, 23.

yük şahsiyet, hükümdar filan azamet ben olarak kullanır. Arapça'da bu, "Ben", tevâzu sigasıdır; "Ben âcizâne şöyle yaptım, ben âcizâne böyle yaptım." gibi kullanılır. Azamet ifade ettiği için "Biz" der Allah.

Biz bunun böyle olmasını istiyoruz. Yani ben istiyorum, demek. Hükümdar kendisini birçok insan yerine koyuyor, biz böyle olmasını emrettik. Kendisi, tek başına ama "Biz" diyor. Arapça'da da usul böyledir. Onun için Allahu Teâlâ hazretleri tek, *lâ ilâhe illallah* Allah'tan başka ilah olmadığı halde,

4وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

Egemenliğinde bir yardımcısı, bir ortağı olmadığı halde, tek olduğu halde diyor ki;

5وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا

Nesîku'l- mücrimîn. Mücrimleri sevk ederiz.

6يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَىٰ الرَّحْمَنِ وَفْدًا

⁴ 17/ İsrâ, 111.

⁵ 19/ Meryem, 86.

⁶ 19/ Meryem, 85.

Ve nahşuru'l-müttekîn. Muttekîleri huzurunda toplarız, yani ben toplarım. “Ben azîmüştân, huzurunda muttekî kullarımı heyet heyet toplarım; mücrimleri de cehenneme tıkılsınlar diye cehenneme sevk ederim.” buyuruyor.

a. Mücrimlerin Şefaati Yoktur

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا⁷

Ve onlar, insanlar, herhangi bir şefaate sahip olamazlar ancak Rahmân olan Allah'ın huzurunda ahdi olanlar müstesna. Onlar şefaate mazhar olurlar, herkes şefaate mazhar olmaz, demek.

Mücrimlerin şefaati yoktur. Şefaatchilerin şefaati kâfiri cehennemden kurtarmaz. Peygamber Efendimiz bile; Allah'ın habibi, Server-i Enbiyâ, Habîb-i Kibriyâ olduğu halde, İbrahim-u Halilullah, Allah'ın Halîl'i, sevgili, mübarek, methettiği güzel kulu olduğu halde babasına:

⁷ 19/ Meryem, 87.

8 سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي

dedi İbrahim. Babası veya babalığı. Bir rivayete göre üvey babası. Babalığına: “Senin için Allah'ın huzurunda tövbe ve istiğfar edeceğim. Put yapıyorsun, putlara tapıyorsun. Seni Allah affetsin diye istiğfar edeceğim.” dedi. Ama Allahu Teâlâ hazretleri kabul etmez.

Peygamber Efendimiz'de böyle bir durum bahis konusu olunca;

9 إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

diye Allahu Teâlâ hazretleri; “Sen o mücrim, münafık, kötü insanlara 70 defa istiğfar eylesen, Allah yine kabul etmeyecek.” İbrahim *aleyhisselam*'ın babasına “İstiğfar edeceğim” demesi söz verdiğindendi; o da kabul olmadı, o da kabul olmaz diye Allah Peygamber Efendimiz'e bildiriyor.

Peygamber Efendimiz kâfire “Yâ Rabbi affet!” dese bile affolmaz. Ama dememesi gerektiğini de zaten Kur'ân-ı Kerîm'de “70

⁸ 19/ Meryem, 47

⁹ 9/ Tevbe, 80.

defa istiğfar eylesen bile, tevbe edersen bile Allah kabul etmeyecek." diye de bildiriyor, Peygamber Efendimiz de zaten etmez, hayrı da olmaz. Mücrim, kâfir ise cürüm işleyen kâfir ise affı bahis konusu değil, şefaate ermesi mümkün ve muhtemel değil.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ¹⁰

Allah kendisine kâfir olanları, şirk koşanlara asla mağfiret etmez. Ondaki sonraki, onun dışındaki, başka küçüklü büyüklü suçları bağışlayabilir, affedebilir ama kâfirliği, müşrikliği affetmez, diye kesin bildiriliyor. Onun için şefaate ancak mü'minlerin kusurluları içindir. Mü'min ama kusur işlemiş. O zaman öyle günahkâr, asi, mücrim mü'minler, hatalı mü'minlere şefaate olacak.

Şefaati kimler yapar?

En büyük şefaatin sahibi Peygamberimiz Muhammed-i Mustafâ *aleyhi efdalü's-salavât ve ekmelü't-tahiyyât ve teslimât* hazretleri, Peygamber Efendimiz'in şefaati var.

¹⁰ 4/ Nisa, 48.

شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي

“Benim ümmetimin günahkârlarına, ehli kebâire, yani büyük günah işlemişlere şefaati olacak, onları bile kurtarmaya çalışacağım.” diye Resûlullah bildiriyor.

Peygamber Efendimiz, müteaddid makamlarda, müteaddid zamanlarda Allahu Teâlâ hazretlerinin huzurunda secdeye kapanarak nicelelere şefaati edecek. Allah bizi sevdiği kulu eylesin. Peygamber Efendimiz’in de sevdiği ümmet eylesin, şefaatine nâil olanlardan eylesin, mahrum kalanlardan etmesin.

Sonra alimler şefaati edecekler. Mürşid-i kamiller, din alimleri, takva ehli, Allah’ın sevgili, mübarek, alim, fazıl, kamil kulları, onlar da şefaati edecekler. Çünkü onlar da peygamberlerin varisleri. Allahu Teâlâ hazretleri onlara “Cennetin kapısında durun, istediklerinize şefaati edin, içeriye alın.” diyecek. Onlar da kâfire şefaati edemezler. Ancak kendi tanıdıklarından, sevdiklerinden, dünyada ilişkisi olan insanlardan; “Yâ Rabbi şunu da affediver. Bunu da cennete sokuver

bunu da kabul ediver...” diye; alimler şefaata edecek. Şehitler de şefaata edecek.

Demek ki Allah'ın müsaade ettiği bazı mübarek kulların şefaati var ama onlar bu şefaatten bir şey alamayacaklar. Ancak şefaate layık olanlar şefaate erecekler.

b. Allah Çocuk Edinmemiştir

11 وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

Bir de bu cehennemlik kâfirler suçları çeşitli, çok suçlar işlediler. Bir de dediler ki; “Allah evlat edindi, Allah'ın oğlu var.”

Kim bu “Allah'ın oğlu var.” diyenler?

Bir; Yahudiler. Yahudiler Üzeyir *aleyhisselam*'a Üzeyir, Lokman, Zülkarneyn bunlar Allah'ın mübarek kulu mu peygamber mi diye ihtilaflar var. Peygamberdir diyenler var; salih bir kuldur, peygamber değildir diyenler de olmuş.

Üzeyir *aleyhisselam* Tevrat'ı hafızasında ezberlemişti. Düşmanlar gelip şehri yakıp yıkıp dini kitapları yok ettikten sonra o yazdı

¹¹ 19/ Meryem, 88.

diye “Vay be! Ne hafıza var ne bilgi var! Bu Allah'ın oğlu!” dediler.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى
12 الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ

Ve kâleti'l-yehûdu Üzeyirun ibnullah.
Yahudiler “Üzeyir Allah'ın oğlu dediler.”

Ve kâleti'n-nesâra'l-mesîhubnullah. Hıristiyanlar da “İsa Allah'ın oğlu.” dediler.
Haşa sümme haşa sümme haşa...

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ
كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
يَصِفُونَ^{١٣} عَمَّا

ma e't-tehazallahu min- veledin. Allah oğul edinmemiştir.

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً^{١٤}

Karısı yok ki oğul edinsin, edinmemiş ki, evlenme bahis konusu değil ki çocuk edinmiş olsun. Allah bir şeyin olmasını murad ederse

¹² 9/ Tevbe, 30.

¹³ 23/ Mü'minun, 91.

¹⁴ 6/ Enam, 101.

كُنْ فَيَكُونُ *kün- fe- yekûn*. Ol diye emir buyurur olur.

İnsanlar Allahu Teâlâ hazretlerini kendileri gibi düşünüyorlar. İnsanoğlunun türemesi, yaşaması, nesil vermesi evlenmekle oluyor. Tamam, insanlar çoğalacak ama Allah bir tane. Allah *celle cellalühü* Vâhid, Ehad, Samet, tek Allahu Teâlâ hazretleri. *Vahdehu la şerike lehu*. “Bir tanedir, eşi ve benzeri yoktur.”

İnsanlar, Allahu Teâlâ hazretlerinin bilgisini doğru elde edemedikleri zaman sapıttılar, şaşırıldılar, çeşitli şeyleri tanrı edindiler. Hatta aynı anda pek çok tanrı edilenler var. Çok tanrı edilenlere ne deniyor? Çok tanrı, politeist.

Mesela bugün, eski Yunanlılar çok tanrı bir putperest kavimdi mendeburlar. Şarap tanrısı Baküs, aşk tanrısı Venüs, harp tanrısı Mars... Her işe bir tanrı düşünüyorlardı. Bir de hepsinin üstünde Zeus diye yine büyük tanrı tasavvur ediyorlardı. Dağın tepesinde oturuyormuş, etrafa yıldırımlar sallıyormuş diye putperest bir kavim; hepsinin heykellerini yapıyorlardı; putperest, kâfir bir kavim.

İranlılar, bir iyilik tanrısı var; bir kötülük tanrısı var demişler. İyilik Tanrısı'nın adına Ahura Mazda veya Hürmüz demişler. Kötülük Tanrısı'nın adına da Ahrimen demişler. Kötülük Tanrısı Karanlıklar Tanrısı, İyilik Tanrısı Aydınlıklar Tanrısı diye düşünüldüğünden, güneşi de İyilik Tanrısı olarak, aydınlığı sağlayan bir varlık olarak düşünmüşler. Ve güneşe tapmışlardır, ateşe tapmışlardır. Ateş gecelerinde, puthanelerinde ateş yakmışlardır. Oralarda petrol var ya, Azerbaycan'da falan. Ateş yakmışlar, ateşe tapmışlar. Ateşperest; ateşe tapıcılar. Böyle saçı başı birbirine karışmış, toprağa bulanmış pis bir kavim bu ateşperestler. Zerdüşîler, Mecusîler... İran'a gittiğimiz zaman tapınaklarını gördük, resimlerini gördük, heykellerini gördük. Onlar böyle ikili düşünmüşler; iyilik tanrısı kötülük tanrısı mücadele ediyor gibi düşünmüşler. Onlar da putperest.

Hintliler çeşitli dinlere sahip. 400 kadar inanç çeşidi var diyorlar. Yüzlerce inanç çeşidi var. Onlar da putperest. Kimisi tenasül cihazına tapınmış. Erkeğin, kadının tenasül cihazına tapınanları var, kobra yılanına tapınanları var, Buda'ya tapınanları var. Yüzlerce

inanç... Hindistan büyük bir yer. Çok büyük bir yer. Uçsuz bucaksız gez gez bitmeyen bir yer. Her yerde bir acayip bir hâl...

Mısırlılar öküze tapmışlar. Hintlilerde de öküze tapma var. Öküze tapmışlar, timsaha tapmışlar, birçok tanrı düşünmüşler. Bir de hükümdarlarına “Tanrı” demişler. Hükümdar Mısır ahalisine diyor ki;

15 أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى

Ben sizin en âlâ tanrımızım. Âlâ, yüksek demek. Çünkü onların inancına göre aşağıda başka tanrılar var. Timsah Tanrı denizde yüzüyor, Öküz Tanrı tarlada tarlayı sürüyor. Bu da en yüksek Tanrı; *Ene rabbüküm a’lâ* mesele. Onlar da putperestlik hakim, yaptıkları putlara tapmışlar, Firavun'a tapmışlar, secde etmişler.

Hıristiyanlar da İsa *aleyhisselam*’ın peygamber olarak göstermiş olduğu olağanüstü mucizeleri görünce bir sapık çıkmış; “Aaa! Bu nasıl oldu? Vay! Herhalde bu Allah’ın oğlu!” diyerek İsa *aleyhisselam*’ın Allah’ın oğlu olduğunu söylemiş. Bir kısmı buna inanıyor.

¹⁵ 79/ Naziat, 24.

Meryem *aleyhisselam* nasıl evlenmeden çocuk sahibi oldu? Tanrıdan oldu bu çocuk. Meryem Tanrı doğuran bir kadın. Baba Allah, oğul Allah, kutsal ruh diye üçlü bir inanca sahip olmuşlar. Trinity deniliyor buna, Kato-likler buna inanıyor. Bunun Arapça'sı da teslis, trinity'nin Arapçası selase, üç demek; teslis de üç olarak düşünmek demek. Onlar da Hz. İsa'ya, çarmıha gerilmiş hâlini düşünerek, karşısına geçip ona tapındılar. Tapınıyorlar maalesef.

Dünyanın büyük ülkelerinde, geniş bir yaygın inanç. Ve harıl harıl da zengin, kurnaz, kendi dinlerine Japon'ları, Çinliler'i, Filipinliler'i, Endonezyalı'ları çekmek için, Afrikalı'ları çekmek için misyonerler çalışıyor. Ama Sierra Leone'de darbe yaptırmak için misyonerler yardımcı olmuş, İngiliz hükümeti desteklenmiş. Şimdi iplikleri pazara çıktığı, foyaları anlaşıldığı için liberal hükümeti zorlanıyormuş. Din adamı ama darbecilerle çalışıyor. Bu nasıl oluyor filan diye... İşin teferruatı, neyse gazeteler böyle yazıyor.

c. Bütün Peygamberlerin Söylediği Sözlerin En Faziletlisi, *Lâ ilâhe illallah* Sözüdür.

“Tanrı, Allah, Rahman oğul edindi dediler.” Çok korkunç bir söz bu. Allah'ın en sevmediği sözler nedir? Şirk sözleridir. En sevdiği söz nedir? *Lâ ilâhe illallah*. Peygamber Efendimiz diyor ki;

وَأَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَوَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

Benim ve benden önceki bütün peygamberlerin söylediği sözlerin en faziletlisi, efdalî nedir? *Lâ ilâhe illallah* sözüdür. Çok kıymetli bir sözdür. *Lâ ilâhe illallah* sözü insanı cennetlik eder.

مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، دَخَلَ الْجَنَّةَ

Men kâle lâ ilâhe illallah. Kim *Lâ ilâhe illallah* derse,

Dehale'l- cenneh. Cennete girecek. Ama cezasını çekip öyle, ama cezaya uğramadan doğrudan doğruya, öyle. *Lâ ilâhe illallah* diyenler cennette mutlaka girecek. *Lâ ilâhe illallah* onun için cennetin anahtarıdır.

Bizim bir şakacı hoca vardı. Uzun sakallı, latifeci. Ankara'da bizim mahalleye geldi. Biz dört, beş sokak aşağıdaki Toygar Camii'ne gidiyoruz. Orada kesme taştan bir cami yapılmış, oraya gidip geliyoruz. Bizim mahalle de yukarıda, tepenin üstünde, yeni bir mahalle. "Sizin bu mahallede hiç cami yok mu?" dedi. "Var, aşağıya gidip geliyoruz." demişler. "Olmaz. Bu yeni mahallede cami yok mu?" dedi. "Yok." dedik. "Yapın." dedi. Ama kooperatif. Merkez Bankası memurları kooperatif kurmuşlar, araziyi bölmüşler; herkes kendisine ev almış. Bir de çarşı düşünmüşler, sinema yeri düşünmüşler, sığınak yeri düşünmüşler; çocuk parkı demişler, dinlenme parkı demişler, camiye yer bırakmamışlar. "Olsun, yapın bir yere." dedi. "Yok." dedik. "O zaman evlerinizin bahçesine yapın." dedi. Yapmışlar.

Hakikaten hepimizin evleri bahçeli. Buradaki evler gibi 600- 700 metrekare, 800 metrekare bahçeli her yer, ortasında iki katlı bir villa var. Doğru, dedik, ya hakikaten öyle. "Peki bizim evin bahçesine yapalım." dedim ben. Bizim evin bahçesi mescid olsun. Bir tek ev bizim. Biz oranın mescit olmasına razı ol-

duk. Bu sefer bir hacı abi kalktı dedi ki; “Sizin ev mahallenin aşığısında biraz ortalık bir yerde olsun.” dedi. Ya etme işte kuralım biz buraya. Hayır...

Kimin evi olsun? Çıktık sabah namazından sonra, o sakallı hoca da dahil, hepimiz dolaştık, mahalleden bir ev beğendik. Bu evin bahçesi olsun; bizim cami cemaatinden, aşığıdaki camiye gelen. O sabah da pazar; arkadaş kalkmamış, camiye gelememiş. Camiye gelemediği için kapısını çaldık. Bahçesini sorduk. “Biz senin bahçende cami yapmaya karar verdik. Arkadaki kömürlüğü hazır edeceğiz, cami yapacağız.” filan dedik.

Bayırdan dolayı oturdukları evin altı bayağı büyükçe bir bodrum. Şu delikten buraya kadar gibi böyle bir yer, bodrum. Bayağı da tavanı yüksek eğimden dolayı. Sonradan dedi ki; “Arkadaki kömürlüğü ben kömürlük olarak kullanayım da şu aşığıyı boşaltayım; orayı mescit yapalım, dışarıya yeni bir ilave yapmayalım.” dedi. “Olur” dedik. “Tamam, boşaltınca mescit yaparız.” dedik.

Hoca yapışkan. “Olmaz, öğlen namazını burada kılacağız.” dedi. “İçindekileri bıraka-

mayız” diyoruz biz, sinirleniyor bize. Hem hoşumuza gidiyor inadı hem de olmayacak şeyi söyledi. “İçindekiler yok.” “Olsun, önünde kılarız; bahçede hava güzel.” dedi. Gittik tam bizim evden bir battaniye getirirdik otların üzerine serdik. Orası da dikenliymiş o battaniyeden dikenleri ayıklayıncaya kadar günlerce uğraştık zaten.

Orada namaza başladık biz. Öğlen ezanı okundu. Elini kulağına götürdü, bir ezan okudu; bütün Merkez Bankası Evleri Mahallesi, çoğu Merkez Bankası'nda memur. Kimisi kadın, saçları açık, kimisi Alevî, kimisi dinden imandan uzak yetişmiş, çağdaş insan. Biz de arada o evleri satın almışız, o mahalleye girmişiz. Evler bahçeli diye beğenmişiz, almışız.

Bir ezan okudu bu, biz böyle mahcup oluyoruz, terliyoruz böyle. O hiç aldırılmıyor. Bu kadar sakalı var, iki okka, bir de cübbesi var filan. Sevimli, yakışıklı, şakacı, boylu poslu, selvi boylu bir adam. Ezan okudu; bütün camlardan herkes camları açtı, ne oluyor diye bakıyor. Biz terliyoruz; hocanın anladığı yok, hocanın keyfi tıklarında. Öğle ezanını okuduk, mahalleli panayır yeri gibi toplandı,

çocuk çocuk etrafımıza. Onu anlatacağım zaten. Asıl anlatmak istediğim yer burası.

Çocuklar böyle bakıyorlar. Biz battaniyeleri serdik, sünneti kılıyoruz. Çocuklar da toplandı, panayır yeri gibi, bunlar böyle ne yapıyor diye bakıyor. Bu dedi ki; “Gel bakayım buraya, aferin, bilmem ne...” çağırıyor çocukları, pohpohluyor. “Gel bakalım, otur, sen de kıl.” dedi. “Abdestim yok.” “Olsun, bilmem ne, bir dahaki sefere alıver.” dedi. Büyüklü küçüklü çocukları tatlı diliyle kandırdı, hepsini oturttu. “Sizinle ev yapalım mı?” dedi. “Yapalım.” dedi çocuklar.

“Bak İslâm'ın evi dört duvar bir de çatı. Bu duvarı namaz; namaz kılırsan bu duvarı olur. Bu duvarı oruç; oruç tutarsan bu duvar olur. Bu duvarı zekat; zekat verirsen bu duvarı olur. Bu duvarı hac; hac yaparsan bu duvarı olur. Çatısı ne olacak şimdi, çatısı açık kaldı.” Çocuklar böyle baktılar. “Çatısı da; *Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü* demek. Deyin bakalım! Çocuklar: “*Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü.*” “Sen de bir ev yap bakalım, sen

de bir ev yap bakalım...” Oyuncak yaptı işi. Çocukların da hoşuna gidiyor: “Ben de bir ev yapayım mı?” “Sen de yap.” “Ben de bir ev yapayım mı?” “Sen de yap” filan, böyle bir cümbüş...

“Bir de size cennetin anahtarını vereyim mi?” dedi. Çocuklar böyle birbirlerine baktılar. “Cenneti istemiyor musunuz?” Zaten çağırırken öyle söylüyor: “Gel gel!” diyor. Dışarıda çocuk böyle ileriden yürüyor, şöyle dairesel olarak, yandan bakarak, yandan çarklı önümüzden geçiyor. “Gel gel! Sen havada uçmak istemez misin?” diyor. “İsterim.” diyor. “Tamam, gel. Namaz kılarsan cennette havada uçacaksın.” diyor. Çocuk uçmak için geliyor.

Sonra...Cennetin anahtarı...

“Cennete girmek için cennetin kapısı var, cennetin altın anahtarını vereyim mi size?” “Ver!” filan dediler. *Lâ ilâhe illallah* cennetin anahtarıdır. De bakayım: “*Lâ ilâhe illallah.*” Sen de bakayım, *lâ ilâhe illallah;* sen de bakayım, *lâ ilâhe illallah...* Çocuklar gülüyorlar, birbirlerine bakıyorlar, *lâ ilâhe illallah* diyorlar; bir cümbüş... Evin önü bay-

ram yeri gibi oldu. Herkes camdan bakıyor, perdeden bakıyor...

Sonra dedi ki - namazı kıldık - "*Lâ ilâhe illallah*"ları, anahtarları, cebinize koyun bakalım." dedi. Herkes işaret olarak, tamam, anahtarları koydu cebine. "Şimdi anneniz babanız da cennete gitsin diye bu anahtarları evlerinize götürün, herkese dağıtın." dedi.

Ondan sonra herkes gitmiş. Bu çocukların yarısı Alevî çocuğu. Malum, Merkez Bankası'nda Alevî memur çok, çoğu Alevî. Çocuklar fırtına gibi kapıdan içeriye girmişler: "Baba, anne! Sana cennetin anahtarını vereyim mi?" "Nerede oğlum, nasıl?" filan... "*Lâ ilâhe illallah* dersin cennete girersin. Cennette bir ev yapalım mı? Namaz, oruç, zekat, hac; bir ev inşa edelim mi?"... *Lâ ilâhe illallah* cennetin anahtarı. Onu anlatmak için söylüyorum.

Mahalle değişti, canlandı. Biz terleye terleye bir hal olduk, rezil olduk diyeceğim ama rezil olmadık. Aziz olduk. Aslında müşerref olduk, iyi bir şey oldu. Mahallede cami oldu. Önünde elektrik direği var. Oraya, yukarıya bir mikrofon taktılar, bir kablo çekti-

ler; ezanı yüksek sesle okumaya başladılar. “Yapma ya! Böyle sesinle oku yeter.” diyoruz; yok, mikrofon koydurdu oraya. İkinci namazını öyle kıldık; yüksek sesle, mikrofonla. Herkes böyle camlara çıkıyor bakıyor ne oluyor filan. Çocuklarda, mahallede bir hareket.

Sonraki günlerde Alevîler o kabloları kestiler, bizimle mücadele ettiler, bayağı bir zıtlıklar yaptılar. Fakat o bodrumu temizledik, mescit oldu orası.

Sonra oraya gelip giden cemaatin hepsi vaat etti; buradan bir evi alalım mescit yapalım. 500 - 600 metrekare iki katlı ev alacağız, mescit yapacağız. “Ben 10 bin veririm, ben 20 bin veririm...” Bizim ilâhiyattan bir talebe getirdi çalıştı, çabaladı falan. Paraları topladık, 375 bin liraya köşe başında bir ev aldık. Muradiye Kız Kuran Kursu’nun olduğu yer, orayı satın aldık, altı mescit oldu; sonradan üstüne dört kat çıktık, Muradiye Kız Kuran Kursu oldu, bizim kızlar orada okudu; orta okul, lise diploması aldılar filan.

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا^{١٦}

Ama “Rahman oğul edildi.” deyince Al-lahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki; bu yanlış inanç.

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ^{١٧}
وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا^{١٨}

Siz müthiş korkunç bir şey ortaya koydunuz. Öyle bir korkunç iş ki; sanki bu söyledikleriniz korkunç, müthiş işten dolayı gök çatlayacak ayrılacak.

Ve tenşakku'l-'arzu. Ve yer yarılacak.

Ve tehirru'l-cibâlü heddan. Ve dağlar yerlere yığılacak.

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا^{١٨}

Rahman için bir evlat düşündüğünüzden dolayı sanki gök çatlayacak, parçalanacak, yeryüzü yarılacak; dağlar yıkılacak bir ağır, müthiş söz söylediniz. Öyle şey olur mu o kadar korkunç.

Bu olaylar olsa nasıl müthiş olur. Gökyüzü çatlıyor, yerler yarıyor, dağlar gümbür gümbür yıkılıyor. Ne kadar müthiş bir şey, işte o kadar müthiş bir söz söylediniz siz;

¹⁶ 19/ Meryem, 89.

¹⁷ 19/ Meryem, 90.

¹⁸ 19/ Meryem, 91.

Allah oğul edindi derken. Ey Müşrikler, ey kâfirler, ey böyle diyenler! Bu kadar müthiş bir şey söylemiş oldunuz.

19 وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

Rahman olan Allah'ın bir oğul edinmesi gerekmez. Böyle bir şey yoktur, bahis konusu değildir, oğul edinmez.

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَتَى الرَّحْمَنَ
عَبْدًا²⁰

Gökyüzündeki varlıklar, melekler, böcekler, kuşlar; yeryüzündeki varlıklar, hayvanât, nebâtât, insanlar, balıklar ne varsa; gökte yerde ne varsa hepsi Allah'ın yarattığı mahlu ku ve kulu olarak Allah'ın huzuruna varacaklar. Hiçbirisinin öyle bir başka özelliği, Allah'ın oğlu olmak gibi bir sıfatı yok. Hepsi Allah'ın kulu.

لَقَدْ أَحْصَيْهِمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا²¹

Allah gökteki, yerdeki bütün varlıkların durumlarını, amellerini, hayatlarını, icraatla-

¹⁹ 19/ Meryem, 92.

²⁰ 19/ Meryem, 93.

²¹ 19/ Meryem, 94.

rını, hepsini biliyor. Ve hepsini sayısal olarak da biliyor; nedir, ne yaptıklarını, hepsini muhafaza ediyor.

22 وَكُلُّهُمْ أَتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا

Hepsi kıyamet gününde, Allah'ın huzuruna tek başına gelecek. Boynu bükük bir kul olarak gelecek. Dünyada yaptıkları amellerin hesabı mahkeme-i Kübra'da görülecek." Öyle müthiş, öyle günah şey yok!

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
الرَّحْمَنُ وُدًّا²³

İman etmiş olanlara, amel-i salih işleyenlere ömrünü güzel işler yaparak geçirenlere Allah muhabbet ihsan edecek, muhabbet yaratacak; sevecek, sevgisine el verecek, mükâfatlandırarak, taltif edecek.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ
قَوْمًا لُدًّا²⁴

²² 19/ Meryem, 95.

²³ 19/ Meryem, 96.

²⁴ 19/ Meryem, 97.

Biz bu vahiyleri, bu bilgileri, bu Kur'ân'ı Kerîm'i senin dilin ile insanlara söylemeyi sana kolaylaştırdık, seni peygamber seçtik, nasip ettik.

Niçin?

Li-tübeşşira bihi'l-müttakîn. Muttekî kulların sahibi olacakları mükafatları onlara müjdelemen için. Bir kul imanlı ve muttekî bir kul olursa, takva ehli bir kul olursa; cennetlere, nimetlere, rahmete, muhabbet-i ilahîye mazhar olacak; onu söylemen için.

Ve tünzira bihi kavmen lüddan. Ve düşmanlık besleyen, hasım olan insanlara da “Bak böyle yapmayın; kâfir, müşrik giderseniz cehenneme, tıklır, cayır cayır yanarsınız; ahiretiniz mahvolur, ebedî hüsrana uğrarsınız.” diye onları ikaz etmek için bu Kur'ân'ı sana indirdik. Bu vahyin okunmasını senin diline kolaylaştırdık.

25 وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ

Bu kâfirler, senin etrafında sana düşmanlık eden bu Kureyş'in müşrikleri, bu hasımlar,

²⁵ 19/ Meryem, 98.

düşmanlar iyi düşünsünler ki Allah daha önceki asırlarda nice nice kavimleri kâfir olduklarından azap gönderip nasıl helak etti? Onları nasıl helak ettiğini bir düşünsünler. Âd Kavmi, Semud Kavmi, Lut Kavmi, Firavun'un Kavmi, Nemrut'un kavmi nasıl helak oldu onları düşünsünler.

هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

Hiç o heriflerden, o helâk olmuş kavimlerden bir iz, emare hissediyor musun, hiçbir fısıltı, bir ses duyuyor musun? Nasıl sesleri kesilmiş, nasıl hepsi yerin altına batırılmış, nasıl helak olmuşlar? Bu müşrikler de bunları düşünsünler de akıllarını başlarına toplansınlar; imana gelsinler, Allah'ın rızasını kazanmaya çalışsınlar; bu küfrü, bu şirki bıraksınlar, diye buyuruyor.

d. Allah'ın Rızı Olduğu İnanca Sahip Olmak Çok Büyük Bir Nimet!

*Meryem Suresi'*nin 98. ayetine kadar okuduğunuz bu âyet-i kerîmelerde 85'ten 98'e kadar.

Biz gittiğimiz yerlerde şehir şehir, çeşit çeşit inançlarda insanlar görüyoruz. Ama bu

inançların hepsi çok tehlikeli. Bu adamlar kendilerini bir şey yaptım sanıyorlar, doğru yoldayım sanıyorlar; o çok yanlış.

Bir kere Allah'a hamd edelim ki eksikliyiz, kusurluyuz, fakiriz, işçiyiz, yoksuluz filan ama çok şükür ki Allah'a imanımız var. Çok şükür ki Allah'ın sevdiği din üzereyiz. Allah'ın razı olduğu inanca sahibiz *elhamdülillah*. Bu çok büyük bir nimet!

Allah saklasın; Rusya'da büyüseydik, Rus olsaydık, bu inancı bulmak kolay olmayacaktı. Yugoslavya'da büyüseydik, Sırp olsaydık; Hırvatistan, inattan, kinden, bu inancı bulmak kolay olmayacaktı. Ermeni olsaydık Ermenilik'ten, Rum olsaydık Rumluluk'tan, işi inada getirip bu inancı bulamayabilirdik. Allah'a hamd ü senalar olsun.

Ama Rumlar'dan üslüman olan yok mu? Var. Melbourne'de bir Rum geldi, uzun boylu, müslüman oldu, ders aldı; Rum. Bir tanesi daha geldi, ders aldı. Ermeniler'den müslüman olan yok mu? Var. Bir Ermeni müslüman oldu, ben *İslâm* mecmuasının birinci cildini ona hediye ettim okusun diye. İstanbul'da, Kapalıçarşı'da usta kendisi, tüccar. Her gün

papaz geliyormuş dükkanına: “Ya niye bıraktın Hristiyanlık’ı, niye müslüman oldun? Bak şu hacıların yaptığına! Ticarete yalan söylüyorlar, sahte evrak düzenliyorlar.” filan diyorlarmış, kötölemeye çalışıyorlarmış.

Hocamızın adı Zahid. Zahid adını aldı, müslüman oldu. Yakışıklı, beyefendi, boylu poslu, geniş omuzlu, güzel gözlü, kaşlı. Diyormuş ki onlara, öyle anlatıyor kendisi, “Siz şehrin içinden akan dereye bakıyorsunuz, pislenmiş diyorsunuz. Bu derenin çıktığı asıl dağdaki kaynağına bakın, orası pırıl pırıl.” Müslüman kusurlu olabilir ama İslâm güzel, kaynak güzel. Sen daha güzel müslüman ol. Buyur; müslüman ol sen, sahtekârlık yapma.

Ermeni’den tanıdığım müslüman var, Rum’dan tanıdığım müslüman var, ihvanımız var, Melbourne’de. Cat Stevens ne oldu? Rum kökenli İngiliz, müslüman oldu. Beni ziyarete geldi, böyle koca sakallı. Hiçbirimizin o kadar uzun sakalımız yok. Ben safra kesesi ameliyatı olmuşum. Hastaneye beni ziyarete geldi, sağolsun, sarıldık filan, müslüman.

Amerikalı müslümanlar var. Bir tanesi ile hacda karşılaştık; uzaktan bu bizim şakacı

hocaya benzettim. Sarışın, sarı sakallı, uzun. İhramlı da... Selam veriyordum, birileriyle konuşurken, beni de tanıştırdılar, musafaha ettik. "Nerelisin?" dedim ben, Türkçe. Sandım ki Tokatlı filan, o tipten bir yerden, Amasya, Tokat tipi gibi. Tipinden biraz Karadenizlilerin burnu gibi filan... Arkadaşlar dediler ki; "Hocam bu Türkçe bilmez, bu Amerikalı. Bu Profesör bilmem kim..." dediler. Müslüman, Amerikalı...

Müslüman olmuş senatör var. Clinton'ın yanında müslüman senatör var. Müslüman Fransız var. Kim? Profesör Maurice Bucaille. Filozof Roger Graudy. Almanlar'dan müslüman olanlar var. Peygamber Efendimiz'i metheden sözler söylemiş. Goethe İslâm'ı metheden şiirler söylemiş, yazmış, Johann Wolfgang von Goethe. Ruslardan Müslüman olanlar var. Safkan Rus, Özbekistan'da müslüman olmuş benim dostlar, arkadaşlar filan var. Namazında, niyazında müslüman Rus var.

Allah bizi böyle bir zahmete girmeden müslüman etmiş; *elhamdülillah*, büyük nimet. Yoksa böyle yanlış inançlar içinde,

Avustralya'da büyüydük ne olacaktı? Spora önem verecektik, sörfeye önem verecektik, ondan sonra kız erkek ilişkileri serbest olacaktı, bir iş tutturacaktık, yaşayıp gidecektik.

Allah'a çok şükür bize İslâm nimetini verdi. Bu nimeti kaybetmemeliyiz, bu nimetin kıymetini bilmeliyiz. Bu inancı elmas muhafaza eder gibi, mücevher muhafaza eder gibi hırsızlara çaldırmamak için içimizde muhafaza etmeliyiz.

Bu insanlara da aslında bizim doğruyu söylememiz lazım. Siz geleneksel olarak bir sele kapılmışsınız. Dağdan sel geliyor, alıyor, götürüyor; gidiyorsunuz. Sele kapılmış çöp gibi gidiyorsunuz; yanlış.

Neden yanlış?

Hız İsa'dan bir asır önce yaşamış olan insanın dini ne olacaktı? Söyleyin bakalım. Hıristiyan olabilir miydi? Hz. İsa'ya tapınabilir miydi? Tapınamazdı. Niye siz Hz. İsa'ya tapıyorsunuz? Ondan öncekiler Hz. İsa'yı bilme-yeceklerdi. Demek ki doğru din Hz. İsa değil ki, Hz. İsa'ya tapınmak değil ki; ondan önce değil. Öyle değil mi?

e. Bizim İncamızız Tevhid İncasıdır

Ama bizim incamızız nasıl?

Biz "Allah birdir." diyoruz. Adem *aleyhisselam*'dan itibaren bütün peygamberler, yeri göğü yaratan alemlerin Rabbi Allah'ın birliğini söylemiş. İbrahim *aleyhisselam*'ın peygamber olduğunu bunlar da kabul ediyor. Musa *aleyhisselam*'ın peygamber olduğunu bunlar kabul ediyor. Musa *aleyhisselam* Hz. İsa'ya tapmadı arada çok asırlar var. İbrahim *aleyhisselam* İsa'ya tapmadı.

Bilmiyorlar mı hayatlarını? Akıllarını toparlayabilirler, İncil'den doğruyu çıkartabilirler. Çünkü hıristiyanların içinde monoteist, yani bir Tanrı'ya inananlar da var. *Uniteryan* kilisesi var, *Uniterian Church*. Uniterian; Allah'ın bir olduğunu, üç olmadığını, kabul edenler var. Amerikan reisicumhurlarından bazıları da bu inanca girmişler. Bu inanç Avrupa'da tahribata uğrayınca Amerika'ya kaçmışlar. Bu inanca sahip insanlar var.

Ben bunların kitaplarını okudum. Bu konuyu inceledim. *Uniterian*, Allah'ı bir tanıyanlar. Üç değil de, *trinity* değil de *unity*, bir

Tanrı'ya... O *unity/ union church* o ayrı, kiliseleri birleştiren demek, o birleştirme ayrı.

Sonra müslüman olan papazlar var, onların yazdıkları eserler var. Mesela Abdülmesih isminde bir papaz müslüman olmuş, bu konuda kitaplar yazmış, Abdülehad adını almış. Kitapları neşredilmiş durumda. Avrupa'da müslüman olan filozoflar var, müslüman olan papazlar var. Doğrusunu bunlardan anlayabilirler.

Üniversitede okurken bir hoca ile konuşa görüşe, hoca ona kitap vermiş birkaç tane. Ondan sonra o da hocaya bir kitap vermiş. Hoca sonra “Sizin dinizi haklı ama bunu sakın söyleme beni işimden atarlar, siz haklısınız.” demiş. İslâm'ın haklılığını kabul etmiş. Şimdi hala mektuplaşıyorlarmış. Belki emekli olduktan sonra müslüman olacak.

Biz bir deniz kenarında namaz kılıyorduk, kumların üstünde. İhtiyar bir Alman geldi. Şöyle karnı filan zayıf, yüzü buruşuk yüzme gelmiş. Biz namaz kılarken geldi, yanımızda durdu, dikildi, bekledi; namazı bitirdikten sonra bizimle konuştu. “Siz haklısınız, sizin dininiz doğru. Bu papazlar gerçekleri

saklıyorlar, bunlar iyi adamlar değil.” dedi. Alman söyledi! “Ben Alman’ım. Almanya’dan göçtüm geldim. Sizin dininiz doğru.” dedi. İşi inada, kine bulaştırmadığın zaman, doğru inanç hangisidir diye düşündüğü zaman bunlar da buluyor.

İşte biraz onların çalışması lazım. Bunlar birbirlerini daha iyi tanırlar. Biz söylediğimiz zaman biz kötü oluyoruz. Bizim de yeri geldiği zaman söylememiz lazım. Gerçeği anlatmamız da lazım. “Hz. İsa böyle demedi. İncil’in aslı böyle değil. İşin doğrusu Allah’a ibadet etmektir *elhamdülillahi rabbi’l- ‘âlemîn* demektir, *lâ ilâhe illallah* demektir.” diye söylememiz lazım.

Münih’te bir lastik tüccarı, otomobil lastiği eski-yeni alan, satan, takan, iş yeri olan bir arkadaş... Dün biz camiye gittik, imam da bizim ihvanımızdan diye birkaç cumayı orada kaldık. Şehrin biraz uzağında, 20 kilometre gidiyoruz. Biz oturduğumuz yerden şehrin göbeğinden geçiyoruz, öbür kentin kenarında, şehrin karşı semtinde. Uzak olmasına rağmen oraya gittik.

Adamın çok büyük iş yeri var, otomobil lastikleri var. Arka tarafa kocaman harflerle *Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah* yazmış. İş yerinde satış yaptığı tezgahın önünde durdun mu karşıda kocaman *Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah*'ı görüyorsun. Alman kendisi, kaç seneden beri müslüman. İş yerini iş mahallesinden geniş almış, şehrin kenarı olduğundan. Arkasındaki yere de bir mescit yapmış; kocaman bir mescit, Cuma namazı da kılınıyor şimdi. Allah razı olsun, oradan da sevap kazanıyor. Mescit yapan bir insan sevabı kazanıyor.

Biz cumayı kıldık “Buyrun, çay içelim.” dedi. İş yerine, öndeki büyük mağazasına, lastik mağazasına oturduk. Almanlar geldiler, alışveriş yapıyorlar. Bir kadın bir erkek veya baba kız birlikte geldiler filan. “Bu yazı nedir? *Lâ ilâhe illallah* nedir?” dediler. O anda benim gözümün önünde güzelce *Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah*'ın manasını anlattı. Bir taraftan lastik sattı bir taraftan tebliğ yaptı, İslâm'ı söyledi. Karşı taraf “Haklısınız.” dedi, dedi. Hayran kaldım. Hem cami yapmış arkada sevap kazanıyor hem içeriye *Lâ ilâhe illallah* diye yazmış, sorana anlatı-

yor. Hem iş yapıyor hem de dinine hizmet ediyor.

Bunu niçin söylüyorsunuz?

Bir vesileyle bu işi yapmak mümkün. Anlatırsın, kabul eder. Kabul ederse eder, etmezse sen yine sevap kazanırsın çünkü anlatmış olursun. Biz Sidney'den Melbourne'ye giderken Goulburn'da ikinci namazı kılmak için mola verdik. Geniş şapkalı birisi geldi. Kocaman şapkalı, böyle uzun boylu birisi geldi. Uzaktan namaz kıldığımızı görmüş. Geldi, Hıristiyanlığı tebliğ etmeye kalktı. Biz namaz kılıyoruz diye bizi dinimizden, İslâm'dan döndürmeye, kendi dinine çekmeye çalıştı. Görevli demek ki...

Onlar öyle çalışıyor da, Afrika'lara gidiyorlar, Kutuplar'a gidiyorlar, ilkel kabilelerin arasına giriyorlar, onları Hıristiyan yapmaya çalışıyorlar da biz niye hakk dini öğretmek için çalışmayalım? Bizim de var gücümüzle, Allah'ın rızasını kazanmak için Peygamber Efendimiz'in mesleği olan İslâm'ı yaymak, öğretmek için de çalışmamız lazım. Allah hepimize gayret versin. İnşallah kurduğumuz müesseseler genişler, yayınlarımız yaygınla-

şır, tesirli olur ve inşaallah elimizden, dilimizden, çalışmalarımızdan, hizmetimizden nice insanlar müslüman olur da biz de onların sevabını alırız.

Sübhâneke la 'ilme le-na illa ma 'allem-tena inneke ente'l 'alîmu'l-hakîm. Subhâne rabbina rabbi'l- 'izzeti 'an-ma yesifûn ve selâmün 'ala cemî'i'l- enbiyâ'i ve'l- mürselîn. Ve a'li küllin ecma'în. Elhamdülillahi rabbi'l- 'âlemîn.

el- Fâtihâ...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

18 Muharrem 1419 / 14.05.1998

[Bütün TEFSİR DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

